

Independència ja!? Primer, i en tot cas, assegurar els Drets humans dels Infants (I)

written by Santiago Marimón | 1 de setembre de 2019

Titular a l'ARA el 14 d'agost: "La fiscalia s'avé a deixar sortir Cuixart de la presó per ser pare". En el text hem pogut llegir, en referència al part pel seu quart fill, es preveu pels volts del dia 22 de setembre, que la Fiscalia ha recordat que l'article 47 de la llei penitenciària detalla que "en cas de defunció o malaltia greu dels pares, cònjuge, fills, germans... així com per importants i comprovats motius, amb les mesures de seguretat adequades, es concediran permisos de sortida". També que la Fiscalia ha explicitat, en el seu escrit al Tribunal Suprem, qui haurà de prendre la decisió del permís, que "No es pot oblidar que diversos processats estan en situació de rebel·lia i tots ells compten amb el suport d'una infraestructura suficient per aconseguir sostreure's a l'acció de la justícia". La premsa ens ha recordat l'autorització a Josep Rull per sortir de la presó per una intervenció quirúrgica al seu fill, però sols fins quan s'acabi l'operació i també les paraules de Cuixart quan va anunciar que tornaria a ser pare: "Cap presó ni repressió aturarà les ganes de continuar construint la nostra família, i amb la meva companya no renunciarem a creure en la bellesa de la vida". Vàrem poder veure i escoltar les paraules que van dir els presos polítics al final del judici referint-se als seus fills i filles. Com els dol la separació! Com els dol, encara més, la repercussió en els fills! La fiscalia, qui en el judici es va permetre falsejar la realitat prostituint el llenguatge quan es va referir a "murallas humanas lanzadas contra las fuerzas del orden", ara ja creu que tothom hauria de veure una estructura a les ordres de Cuixart *et alt*, preparada per robar-li a la justícia espanyola el valor (?) de

la seva acció. Però, què han dit, escrit i proclamat altes institucions mundials sobre les relacions entre els pares i mares i els seus fills infants en qualsevol situació?

La Convenció sobre els Drets de l'Infant adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 20/11/1989, va entrar en vigor el 2/9/1990 i a Espanya té caràcter de llei en vigor des del 5/1/1991. La Convenció té el seu precedent en la Declaració dels Drets de l'Infant aprovada per l'ONU a 1959 que no tenia caràcter de llei d'obligat compliment per part dels estats signants, com sí que té la vigent. Aquesta Convenció és un instrument internacional que estableix els drets civils, polítics, econòmics, socials i culturals de la infantesa. És un dels tractats més referendats del món. Per 193 Estats; tots els membres de Nacions Unides excepte 2, un dels quals són els USA. La Convenció es refereix a les necessitats i drets específics dels infants i obliga els estats a obrar a favor dels seus millors interessos, adaptant i aplicant a la infància la Declaració Universal dels Drets Humans de Nacions Unides, segons la qual tot individu és titular dels drets i llibertats que s'hi reconeixen sense distinció de cap mena, ja sia de raça, color de la pell, sexe, llengua, credo, opinió política, origen nacional o social, possessió de propietats, naixement o altra condició. La Convenció reconeix que tot infant és titular de certs drets fonamentals, entre els quals el dret a ser educat pels seus pares en el si d'una família i a mantenir una relació amb ambdós progenitors, encara que estiguin separats i obliga els estats a permetre que els pares puguin exercir les seves responsabilitats com a tals.

La Convenció sobre els Drets de l'Infant els defineix com "tot ésser humà menor de 18 anys, llevat que, en virtut de la llei que li sigui aplicable, hagi assolit abans la majoria d'edat" (art. 1). El document diu:

- *Els Estats membres prendran totes les mesures adequades per assegurar que l'infant estigui protegit contra tota*

classe de discriminació o càstig per mor de la condició, les activitats, les opinions expressades o de les creences dels seus pares, tutors legals o familiars de l'infant (art 2.2).

- Els Estats membres es comprometen a assegurar als infants tota la protecció i atenció necessàries per a llur benestar, tenint en compte els drets i els deures dels seus pares, tutors legals o d'altres persones que en tinguin la responsabilitat legal i, amb aquest fi, han de prendre totes les mesures legislatives i administratives adequades (art 3.2).
- Els Estats membres vetllaran perquè l'infant no sigui separat dels seus pares contra llur voluntat, tret de quan les autoritats competents, d'acord amb la legislació i els procediments aplicables, decideixin que aquesta separació és necessària per a l'interès primordial de l'infant (art 9.1).
- L'infant ha de tenir especialment l'oportunitat de ser escoltat en qualsevol procediment judicial o administratiu que l'afecti, bé directament, bé per mitjà d'un representant o d'una institució adequada, d'acord amb les normes de procediment de la legislació (art 12.2).
- Els Estats membres han de donar l'ajut oportú als pares i tutors perquè puguin acomplir les seves responsabilitats d'educar l'infant (art 18).
- Els Estats membres convenen que l'educació de l'infant ha d'anar adreçada a... Infondre en l'infant el respecte envers els seus pares, la seva pròpia identitat cultural, llengua i valors, i envers els valors nacionals del país on viu (art 29,c).
- Les institucions especialitzades, l'UNICEF i els altres òrgans de les Nacions Unides, tenen el dret de ser representades en l'estudi del compliment de les disposicions d'aquesta Convenció que siguin de la seva competència (art 45,a).

L'UNICEF disposa a Florència d'una institució especialitzada, el "UNICEF's Innocenti Research Centre" que, a més de fer tasques concretes d'assessorament sobre l'aplicació d'aquesta Convenció amb la qual Espanya està voluntàriament i específicament compromesa, ha anat investigant, concretant i publicant com, a criteri de l'UNICEF, s'han d'aplicar els drets humans dels infants; és a dir, segons l'ONU, als menors de 18 anys. En l'annex podeu trobar una selecció de paràgrafs del [document d'UNICEF/Innocenti](#) que crec s'haurien de tenir presents, ja que afecten de forma directa o indirecta als fills i filles d'empresonats catalans. Si no vaig errat són dinou infants, aviat vint. Vint persones, vint infants amb uns drets específics que tot adult i tota organització social, política o no, ha de respectar, començant per les instàncies governamentals i judicials.

Aplicar el text de la Convenció és un deure tant per als qui considerem que els seus pares o mares són "presos polítics", segons la resolució de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa de 2012 (v. Esther Giménez Salinas, ARA 26/8/2019) com els qui considerin que són "polítics presos" (Rajoy i altres). Criteris i aplicacions concretes d'UNICEF en les quals, com es pot llegir, s'hi pot sentir implicada qualsevol persona.

Els drets humans ens impliquen a tots; els drets dels més febles, encara més.

[Aquest document](#) té una autoritat d'abast mundial i a Catalunya hem de tenir també present que el novembre es compliran 30 anys de la Convenció i que quan es van complir 20 anys el Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat va publicar "El Dret de l'infant a ser escoltat: Comitè dels Drets de l'Infant, 51a sessió, Ginebra, 2009". (Documents de l'Observatori dels Drets de la Infància; 1). Document que acaba dient: "El compliment d'aquestes obligacions representa un repte per als estats membres, però és un objectiu assolible... si es construeix una cultura de respecte envers els

infants i les seves opinions”.

ANNEX

[Annex](#)